

Prea triști

Balan Tiberiu

Eternă noapte simt că o să fie
Cu triste zâmbete și triști copii
Și vânt slăbit ce n-o să mai adie
Și grânele trecute pe câmpii.

Poduri se retrag de peste râuri,
Iar ploile rămân doar un mister.
Toți caii lumii scapă morți din frâuri
Și urcă tropăind încet spre cer.

Se nasc prea triste vise dintr-o noapte,
Și mor prea triștii noștri prieteni vii.
Ca un răspuns lumina lunii bate,
Cu noi mergând mai triști printre stafii.